

Homilie 6^e zondag door het jaar c: Zalig zijn zij...

Bij de evolutie van de tijdsgeest vallen we soms op woorden die in de loop der tijden gegroeid zijn, maar waarvan we uiteindelijk de echte inhoud een stuk verloren zijn. Zo'n woorden noem ik nogal eens beladen woorden, woorden die de oorspronkelijke inhoud niet meer dekken, woorden gegroeid naar de enge betekenis ervan.

Neem nu het woord: kerk. De meesten denken dan aan de kerkelijke overheid o.a. het Vaticaan of aan het kerkgebouw. Maar de echte inhoud komt van het Griekse woord "Ekklesia..Eglise": d.w.z. het samengeroepen volk dat luistert naar zijn verkondiger, en voor ons christenen: de gelovige gemeenschap die samen geroepen wordt om het woord van God te aanhoren.

Zo is het mijns inzien ook gesteld met het woord "zalig". Enerzijds kennen we het in zijn profaan gebruik als "een zalig gevoel": wat is het hier zalig, anderzijds verwijst het naar "zalig" als een stapje lager dan heilig.

Maar eigenlijk, denk ik, dat het gegroeid is uit het Duitse woord voor gelukkig: "Gluckseelig", Geluk naar de ziel, zielsgeluk. Het gaat dus eerder om een levenshouding verwijzend naar God, naar de ziel, naar ons diepste innerlijke waar men zich goed bij voelt en in vrede met zichzelf. En we voelen ons maar echt goed, echt gelukkig in de mate dat we ons inzetten voor anderen die ons echt nodig hebben. Vele andere gelukkige momenten zijn vluchtig en voorbijgaand: een feestje, een uitstapje, verlofdagen. Echt geluk is een blijvende gemoedstoestand: zich kind van God weten, zich door God aanvaard weten, behoren tot Gods rijk, in iedere mens God ontwaren.

Als we op die manier de zaligprijzingen van de bergrede beluisteren, dan zijn we ver weg van een vroegere betekenis nl. dat de armen zich mochten gelukkig prijzen als ze zich konden neerleggen bij hun armoede in het vooruitzicht van een loon in de hemel.

Als we nu zeggen : zalig de armen van geest, dan zeggen we: zalig die niet gehecht zijn aan rijkdom, macht en eer, maar die leven met een hart voor de andere. Want zij behoren tot het Rijk van God.

Bij zalig de treurende prijzen we zalig degene die pijn hebben en treuren om hen die het niet goed hebben, die mededogen tonen en hen, in liefde bewogen, helpen. Want zij zullen blij zijn en lachen als de andere het weer goed heeft.

Zalig de zachtmoedigen: zalig zij die veel begrip hebben voor de andere, zachtmoedig zijn in hun omgang met mensen, respect hebben voor andermans mening. Hun behoort het rijk der hemelen.

Zalig de barmhartigen zijn zij die een hart hebben vol erbarmen, die in staat zijn te vergeven, ook als het op het eerste gezicht onvergeeflijk is, want zo is ook onze God als Vader, zoals we lezen in de parabel van de verloren zoon.

Zalig die hongeren naar gerechtigheid zijn degene die zich met hart en ziel inzetten voor een wereld van gerechtigheid, die er wakker van liggen en pijn hebben diep in hun hart bij het vaststellen van oorlog, verdrukking, misbruik en verkrachting en die dan ijveren om dit uit de wereld te helpen. Want zij zullen bijgetreden en nagevolgd worden, hun honger zal verzadigd worden door God, die werkzaam is doorheen de handen van mensen.

Zalig die vrede brengen: zij die met vrede in eigen hart bemiddelen bij misverstanden en conflicten, en verzoening brengen. Zij zullen kinderen van God genoemd worden.

Zalig tenslotte die vervolgd worden om mijnentwil, zegt Jezus: zalig dus die tegen de stroom in, op gevaar af naïf genoemd, of benadeeld te worden, toch blijven geloven in de manier van leven die Jezus ons heeft voorgeleefd; Hij die de weg de waarheid en het leven is, en al weldoende rond ging. Zij zullen, zoals Jezus, opgenomen worden in eeuwige liefde bij God.

Als we de bergrede op die manier beluisteren dan zien we dat het altijd gaat om de liefde, om een hart hebben voor de andere, omdat we allemaal dierbaar zijn in de ogen van God, daar we, zoals Paulus zegt in de lezing, geroepen zijn om te verrijzen, geroepen om voor eeuwig opgenomen te worden in liefde bij God.

En we weten dat dit het grote mysterie van ons geloof is.

Met deze bedenkingen voor ogen beginnen we de vasten. Een tijd van bezinning over hoever we staan met onze levenshouding die de bergrede ons voor ogen houdt. We beginnen een tocht door de woestijn, los van onze dagelijkse sleur, om ons te bezinnen over waar het echt op aan komt.

Om ons daarbij te helpen, en de vasten zinvol en vruchtbaar door te brengen, bieden we u een vastenkalender aan met dagelijkse bezinning en gebeden rond vasten en broederlijk delen. En er zit ook een raamaffiche bij die je als getuigenis eventueel aan je raam kan aanbrenge.

Alvast een deugddoende vasten in aanloop naar een zalige Pasen